

Prečo teistická evolúcia nie je vierohodnou alternatívou pre výklad stvorenia?

Evolúcia sa nedá zmiešať s Písmom

1. Úvod

Otázka stvorenia má vážny dopad na vieru a život viery. Preto je veľmi dôležité, ako prijímame a vykladáme knihu Genezis.

Z presvedčenia, že kniha Genezis nie je myslená doslovne, vyplýva:

- (1) Neexistuje rozdiel medzi človekom a zvieratami.
- (2) Nastáva konflikt medzi mnohými starozmluvnými a novozmluvnými pasážami Písma.
- (3) Neexistujú absolútne pravdy týkajúce sa manželstva.
- (4) Neexistujú absolútne pravdy týkajúce sa obliekania sa.
- (5) Neexistujú absolútne pravdy týkajúce sa toho, že jednotlivec sa zodpovedá Bohu.

Evolúcia neustále odsúva jednotlivca do úzadia. Z biblického pohľadu na stvorenia však vyplýva, že na jednotlivcovi záleží a že jednotlivec sa zodpovedá Bohu, svojmu Stvoriteľovi.

Z presvedčenia, že záznam o stvorení v knihe Genezis je doslovný a nie obrazný, vyplýva:

- (1) medzi človekom a zvieratami existuje fundamentálny (základný) rozdiel,
- (2) človek je stvorený na obraz Boží (Genezis 1:26–27),

(3) nie všetky telá sú rovnaké (1. Korinským 15:39; Genezis 1:24–25),

(4) na počiatku sú muž a žena (Marek 10:6),

(5) Eva je matkou všetkých živých (Genezis 3:20),

(6) existujú zákony týkajúce sa obliekania, manželstva, morálky.

Všetky tieto zákony majú svoj pôvod v knihe Genezis.

2. Čo je v ň stávke (čo je ohrozené)?

Čo je ohrozené v chápaní Písma z pohľadu *teistickej evolúcie*?

- Autorita Písma,
- časová os (poradie dôležitých udalostí) – náš pôvod, zmysel a údel,
- samotný Kristus,
- Evanjelium – hriech a vykúpenie.

3. Autorita Písma

Princípy výkladu:

Ak začneme spochybňovať priamočiary doslovný výklad kapitol 1–11 knihy Genezis, nebudeme v tom pokračovať aj na iných miestach Písma? Kam až nás to potom dovedie?

O Starej zmluve Písmo dáva svedectvo: „ ... *niktoré proroctvo Písma nedeje sa z vlastného rozlúštenia budúcnosti. Lebo nikdy nebolo proroctvo vynesené vôľou človeka, ale Svätým Duchom súc nesení hovorili svätí Boží ľudia* “

(2. Petrov 1:20–21); „

Vierou rozumieme, že sú veky ustrojené slovom Božím, áno i tomu, že nie z viditeľných vecí povstalo to, čo sa vidí

“ (Židom 11:3) „

Každé písmo, vdýchnuté Bohom, ...

“ (2. Timoteovi 3:16).

Nová zmluva dosvedčuje: Stvorenie, pád a potopa sú v apoštolských spisoch kľúčové, neodmysliteľné. Pavol píše o Adamovi a Eve (Rímskym 5:14; 1. Korinským 15:22,45; 2. Korinským 11:3; 1.Timoteovi 2:13–14). Peter píše o Noachovi (1. Petrov 3:20; 2. Petrov 2:5).

4. Časová os a poradie udalostí – náš pôvod, zmysel a konečný údel

Genezis 5 a 11 obsahujú pevne stanovené a tesne priliehajúce časové postupnosti (chronológia) a rodokmene, ktoré sa trikrát opakujú: Genezis 5 a 11; 1. Kronická 1; Lukáš 3 (pozri obrázky 1 a 2 obrázky by bolo vhodné vnoriť do textu práve na tomto mieste). Pamätajme na slová, „*ktoré predpovedali svätí proroci*“ (2. Petrov 3:2). Postupnosť skutočných historických udalostí je nasledovná: Stvorenie – pád – potopa – Kristus – evanjelium – Kristov návrat.

4.1. Potopa a Kristov návrat

Kristov návrat je daný do súvislosti s potopou a doslovným chápaním knihy Genezis. Súvislosť s potopou a so stvorením (2. Petrov 3:4–10): „... *Kde je to zaslúbenie o jeho príchode? ... Leb o úmyselne nechcú vedieť, že nebesia boli od dávna i zem, ktorá z vody a vodou stojí vedno, slovom Božím*

...

pre ktoré to bezbožnosti vtedajší svet, zatopený vodou, zahynul ... A terajšie nebesia i zem sú odložené tým istým slovom a opatrujú sa pre oheň v deň súdu a zatratenia bezbožných ľudí ... Ale príde deň Pánov

...“. Tento text Písma dáva do súvislosti istotu toho, že druhý príchod Pána a súd ohňom určite a skutočne príde s tým, že súd vodou, potopa za čias Noacha, bola skutočná a kompletne zničila svet pred potopou. Ak by potopa nebola skutočná a taká, ako je v Písme opísaná, potom prečo by sme mali očakávať, že súd a koniec tohto sveta bude skutočný, a že vzkriesenie do večného života bude skutočné? Ak začneme spochybňovať doslovný výklad o potope, tak si vlastne obúvame topánky tých posmievačov, ktorí spochybňujú príchod Pána, súd, a nové nebo a novú zem.

5. Kristus a Písmo

Doslovné chápanie Písma a skutočná dejinnosť v ňom opísaných postáv a udalostí je potvrdená aj samotným Pánom:

(1) Kristus a jeho pravdovravnosť (Ján 6:63; Matúš 5:18): „*Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch*

a sú život „... *dokiaľ* nepominie
nebo a zem, ani len jediné jota alebo jeden puntík nepominie zo zákona
“.

(2) Kristus a jeho učenie: Sám Kristus sa odvolával na kľúčových ľudí ako na skutočných a na kľúčové udalosti ako na skutočné: Adam a Eva (Matúš 19:4); Ábel (Matúš 23:35); Noe (Matúš 24:37); potopa (Matúš 24:38).

(3) Kristus a jeho vtelenie: Kristus je Stvoriteľ. Všetko udržiava pri existencii (Židom 1:3): „... *ne súc všetko slovom svojej moci*

...“. Kristus je skrze Máriu potomkom Adama, prvého človeka (Lukáš 3:23–38). Písmo učí, že nie všetky telá sú rovnaké (1. Korinským 15:39). Kristus je v plnosti človek a v plnosti Boh (Rímskym 1:3-4 a Kolosenským 2:9). Kristus všetko stvoril (Kolosenským 1:16), všetko pochádza z Krista: všetko „

v ňom povstalo a stojí

“ (Kolosenským 1:17). Kristus bol „

učinený čosi málo menším od anjelov

“ (Židom 2:7). Tvrdiť, že jeho zemská prirodzenosť pochádza z opice, je rúhaním. Kristus je jednorodený Syn (Ján 1:18, 3:16). Kristus je Slovo, ktoré sa stalo telom (Ján 1:14).

6. Evanjelium – hriech a vykúpenie

6.1 Smrť a pád

To, že človek zomrel ako duchovne tak aj fyzicky, je výsledkom pádu. Pôvod smrti je duchovný: „*Lebo odplatou za hriech je smrť*“ (Rímskym 6:23), „*ale zo stromu vedenia dobrého a zlého nebudeš jesť, lebo toho dňa, ktorého by si jedol z neho, istotne zomrieš*

“ (Genezis 2:17), „...“

aby smrťou zahladil toho, ktorý má vládu smrti, to jest diabla

“ (Židom 2:14). V Genezis 2:17 „

istotne zomrieš

“ znamená doslovne „

zomierajúc zomrieš

“. Duchovná smrť znamená, že v tom momente, ako Adam a Eva vzali a jedli zo stromu poznania dobra a zla, boli oddelení od Boha a stratili spoločenstvo s Bohom. Fyzická smrť znamená neodvratnú smrť tela, pre Adama o 930 rokov neskôr.

Ak smrť existovala pred pádom, čiže ak zomierali napríklad hominidi („predchodcovia človeka“, členovia čeľade Hominidae), potom aký dôsledok priniesol pád opísaný v knihe Genezis? Pred pádom neexistovala smrť zvierat. V dôsledku pádu bola prekliata zem a tvorstvo (stvorenstvo) bolo vyvedené z miery (bolo vybočené zo svojho poriadku): „... *celé stvorenstvo spolu vzdychá a spolu bolestí ako v pôrode až doteraz*

“ (Rímskym 8:22). Z toho vyplýva, že pád zasiahol aj zvieraciu ríšu. Až do pádu boli zvieratá a ľudia vegetariáni, smrť v dôsledku predátorstva (zabíjanie kvôli potrave) neexistovala: „

A všetkým zvieratám zemským a všetkému vtáctvu nebeskému a všetkému, čo sa plazí na zemi, v čom je živá duša, dal som za pokrm všetko zelené byliny. A bolo tak

“ (Genesis 1:30). Boh prelieva prvú krv po páde človeka (Genesis 3:21). K zabíjaniu zvierat dochádza až po páde. Pred pádom neexistovala smrť.

Zhrnutie:

(1) Pri stvorení bolo všetko, čo Boh učinil, dobré (Genezis 1:31).

(2) Smrť prišla kvôli pádu človeka do hriechu (Rímskym 5:12): „... *skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí,* ...“.

(3) Po páde bola prekliata zem a poriadok v stvorenstve sa porušil (Rímskym 8:22).

(4) Pôvod smrti je duchovný (Rímskym 6:23; Židom 2:14).

(5) Smrť má svoj pôvod v hriechu a v diablove (Genezis 3).

(6) Až po páde bola preliata prvá krv (Genezis 3:21).

6.2 Vykúpenie a evanjelium

Kristus je Vykupiteľ:

„Život ti vykupuje z hrobu“ (Žalm 103:4, evanjelický preklad), „*Kristus nás vykúpil spod zlorečenia zákona...*“
(Galatským 3:13).

Kristus zlomil moc smrti:

„*Lebo odplatou za hriech je smrť, ale darom Božím z milosti je večný život v Kristu Ježišovi, v*

našom Pánovi “ (Rímskym 6:23). „*pretože skrze človeka smrť, skrze človeka i zmŕtvychvstanie mŕtvych*“ (1. Korinským 15:21). „*Prvý človek zo zeme zemský, z hlíny, druhý človek – Pán z neba*“ (1. Korinským 15:47). Prvý človek (Adam) privodil smrť, posledný Adam (Ježiš Kristus) priniesol vzkriesenie z mŕtvych a život. Táto kapitola (1. Korinským 15) sa zaoberá pôvodom smrti a odvrátením smrti.

7. Záver

Evanjelium je v súlade iba s vierou založenou na priamočiarom a doslovnom chápaní knihy Genézis. Preto teistická evolúcia nie je vierohodnou pri výklade stvorenia. Evolúcia sa nedá zmiešať s Písmom.

Redakčne skrátená prednáška *Prof. Andyho McIntoscha, DSc.*, prednesená na konferencii *Stvorenie a súčasná veda*, 28. – 30. 8. 2009, Žilina.

Obrázky:

Obr. 1. Rodokmene – pokolenia od Adama. Všimnime si: (1) Matuzaleмова smrť (podľa jeho mena) ohlásila potopu, (2) Lámech, Matuzalemov syn a Noeho otec, zomrel 5 rokov pred potopou vo veku 777 rokov, (3) Lámech poznal Adama 56 rokov, no Noe ho zmeškal o 126 rokov, (4) Prvá „prirodzená“ smrť, ktorá bola zaznamenaná, bola Adamova. Avšak ako druhý neodišiel Set, ale Enoch, ktorého vzal Boh (ak vylúčime Ábelove zavraždenie a prípadne ďalšie vraždy), (5) Nenachádzame žiadne prerušenie, (6) list Júdov 14 sa odvoláva na Enocha, siedmeho od Adama. Toto je jednoznačný novozmluvný dôkaz skutočnosti, že tieto rodopisy sú bez prerušenia.

Obr. 2. Rodokmene – pokolenia od Noacha. Všimnime si: (1) Genezis 11:26 naznačuje, že Abrahám sa narodil nie neskôr ako v roku 1948 po stvorení, ale mohlo to byť o 20–30 rokov skôr, (2) Abrahámov život sa prekrýva s Noachovým počas najmenej 58 rokov, (3) Sem prežil Abraháma o najmenej 35 rokov, (4) V desiatich pokoleniach od Noacha po Abraháma zomrel Sem ako predposledný a Héber o 29 rokov neskôr, (5) Postupné skracovanie veku života človeka po potope.